

početja. — Vrli ter šoli in šolske mladini vedno prijazni in naklonjeni Središčanje imajo namreč že več let to lepo navado, da naberó na različne načine — ali s kegljanjem na dobitke ali pa tudi s prostovoljnimi doneski — toliko novcev, da jim je mogoče naše šolske mladine prirediti vsako leto po enkrat veselico ter pri tej priložnosti tudi obdarovati revno deco z obleko. Letos vršila se je ta veselica, kakor ravno omenjeno, v nedeljo dne 22. avg. na prostoru pred poslopjem tukajšnje železniške postaje. Takoj po popoldanski službi božji podala se je mladina, spremljana od velike množice odrastlih med sviranjem godbe, za to veselico nalašč najete, v dolge procesije na torišče, katero je bilo za izvršenje veselice pripravljeno. Dospévši na kolodvor, pozdravljalo nas je streljanje iz možnarjev in na kolodvoru samem pričakovala nas je že velika množica ljudi, kajti, kjer se mladina veseli, tam pridružijo se navadno radi odrastli.

Prostor, na katerem se je vršila veselica, bil je v resnici jako okusno olepšan. Pred poslopjem železniške postaje stal je krasno okinčan óder z napisom: „Veseli mladini“. Prva točka vzporeda, koji je obsežal petje, deklamacije, govore in telovadbo, bilo je pevanje cesarske pesmi. Za tem pozdravila je navzoče goste v imenu šolske mladine belo oblečena učenka II. razreda Tilika Č. Med izvršenjem raznih točk vzporeda, posebno pa pri deklamacijah opazili smo pri navzočih stariših marsikatero rosno okó: pa saj je tudi v resnici ginjaivo, slišati tako nežne glasove iz ust nedolžnih otrok. Čez vse pa nas je razvnela nedolžna veselost, katera je lesketala v otročjih očeh, ko je mladina začela igrati različne otročje igre. Oj, kakošno veselje za tistega, ki si je pri teh igrah s svojo spretnostjo pridobil kak dobitke! Da ne bom tukaj vsega tega zelo na obširno popisoval, naj samo povem, da je bila to zares veselica v pravem pomenu besede, kajti veselo bilo je vse; ne samó mladina, za kojoj se je bila veselica priredila, ampak radovali smo se ž njo vsi, ki smo bili navzoči.

(Konec prih.)

Iz Zdol. (Cerkvena popravila Šola. Trsna uš.) [Konec.] V naši vesi imamo še drugo prelepo kapelo, katera je lansko leto mesar in sedanji župan Šoba s svojimi stroški postavil. V njej se odlikuje podoba Matere božje; izdelal jo je Ferd. Demetz iz Grūdna; veljala je 70 gld. Kjer ni žive vere in djanške pobožnosti, tam bi se pač ne moglo v tako kratkem času toliko za čast božjo zgoditi.

Moram vam namreč povedati, da nismo z denarji nič preobilo založeni; razširjevanje in popraviljanje cerkve in šole nas je stalo blizu 12.000 gld. Hvala Bogu, da, kdor kaj ima, radovoljno in na tihem več da in tako nado-

mesti, česar ubožnejši ne zmorejo. Bog jim povrni, tihim dobrotnikom! — Šolo so nam letos pred časom zaprli, ker se je med šolsko mladino prikazala ona kužna bolezen, katero za Dravinjo imenujemo špičke, tukaj pa doberce. Vse imenovane stroške bi še pa lahko prenašali, ko bi nam ljubi Bog le s trsno ušjo prizanesel. Pri nas smo jo dosedaj zasledili na treh vrhah, na Prekopni, na Zdolah in v Pleterju; grdi mrčes nam je dozdej v naši župniji kakih pet oralov vničil, — okuženega je pa seveda več. Jožef Srepež.

Iz Globokega pri Brežicah. (Britki izgubi.) Dovolite mi, da vam naznam žalostni čas za našo Globočko dolino. Pretečeni mesec nam je Bog poslal dve nezgodi, in sicer na dan sv. Lovrenca nam je pobrala nemila smrt najdobrotljivejšo mater ubožčkov — Urekovo. Pa se še niso vse solze posušile, prišel je že drugi udarec na nas. Dne 28. avgusta imeli smo skušnjo: bila je soba polna starišev in poslušalcev. Ko je bilo končano — stopi skoro najmanjši šletni učenec Franc Podvinski pred gospoda nadučitelja, in vzeme v imenu vseh učencev slovo tako ginjaivo, da so vsi v sobi jokali na glas. Takovih gospodov učiteljev bi morali več imeti. Oni so se zares trudili veliko, pa ne le za blagor mladine tega sveta, ampak tudi za blagor, katerega zamoremo doseči vsi enkrat tam gori nad zvezdami.

Iz Teharij. (Vrl mož †.) Dne 30. avg. 1886 smo izročili materi črni zemlji truplo pokojnega Izidorja Zeliča, kateri je po dolgo trajajoči bolezni svojo dušo izdihnil, previden s sv. zakramenti, dne 28. avgusta v 36. letu svoje starosti. Pokojni je bil ud družbe sv. Mohorja, naročnik „Slov. Gosp.“ in drugih slovenskih časopisov. Zapustil je ženo in enega malega otročička. Zgubili smo narodni možje in Teharska občina najboljšega moža. Sprevod je bil sijajen. Naj v miru počiva!

Iz Rogaca. († Anton Centrih. — Hvala za lep pogreb.) Mili Bog je poklical k sebi dne 3. septembra zvečer ob 9. previdenega s sv. zakramenti, preč. gosp. dekana, nadžupnika, zlatomašnika, dekoriranega z zlatim križem s krono. Antona Centriha.

Vsem, ki so se tako obilno udeležili pogreba v nedeljo 5. t. m. popoldan se izreka najsrčnejša, iskrena zahvala.

Rajni gospod so pastirovali kot provizor in nadžupnik v Rogatcu 25 let, so dočakali čas zlate meše, kojoj so ravno obhajati hoteli, so bili nadarjenega duha ter sloveli kedaj kot cerkveni govornik. Bog jim bodi mil! J. V.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so se zadnji torek, dne 6. septembra, odpeljali z Bude

ter se podali v Galicijo k velicim vojaškim vajam. — Postava gledé „črne vojske“ je že v veljavi, vendar pa se vpišejo va-njo še le ti, ki vstopijo po § 12 iste postave prihodnje leto v črno vojsko. Tako določuje uredba ministra za domobranske zadeve. Spisovanje črne vojske tedaj odpade za letošnje leto. — Pri sv. Križu poleg Dunaja je dne 1. septembra umrl dr. Fr. Schuselka, mož značajan in sloveč častnikar — zagovornik enakopravnosti. — Enak sloveč mož, toda ultranemec, dr. K. Rechbauer pa je v Ausseeju na Gornjem Štajarju nevarno vžbolel in so ga v Gradec prepeljali. Rechbauer je bil svoje dni predsednik drž. zbora. — Konservativni Nemec in drž. poslanec g. A. Karlon sklicuje marljivo svoje volilce po srednjem Štajarju ter jim razlaga dosedanje delovanje konservativnih Nemcev v drž. zboru. To je dobro, pa tudi potrebno, kajti liberalni Nemci izpodkopavajo, kolikor jim je le mogoče, tla svojim konservativnim tovarišem. — Nadvojvoda Oton prebiva od dné 30. avgusta sem v Celovcu ter ostane ondi, dokler bode pri c. kr. ulancih v službi. — V Železni Kaplji se je nek učitelj umoril. Uzrok je bojda bilo slabo življenje. Časniki znane baže so silen krik zagnali vsled tega na šolsko gosposko, toda ta bil je seveda brez vse potrebe, kaj mora gosposka za to, če si spridi kje kak podložnik? — Deželna vlada na Kranjskem je prepovedala romanje v procesijah k sv. Joštu in na Velesovo na Gorenjskem; isto tako ne bode v Zatiškem okraju za sedaj letnih in živinskih sejmov. — Pri Loškem potoku se klati medvedja družina. Samico, do dveh centov težko, je pa nek srčen lovec že ustrelil. — Večletni vodja c. kr. izobraževališča za učiteljice v Gorici, g. Peter Rajakovič, je umrl. Mož je zapustil pri učiteljih lep spomin za seboj. — Stolni prošt v Gorici postal je spiritual osrednjega bogoslovja č. g. Andrej Jordan. Slovenci so si na to mesto drugega gospoda želeli. — Po Istri je kolera čedalje huja, izlasi še v Izoli, tudi v Trstu in v njegovi okolici razsaja še zmerom. Huda vročina, ki je sedaj tamkaj, prilega se ji kaj dobro in še torej ni upanja, da neha kmalu. — Zagorska železnica je gotova. Zadnjo soboto je pridrdral prvi vlak v Krapinske toplice. — V Sarajevu, Dolenji Tuzli in v Banjaluki namerava c. kr. vlada staviti tovarno za izdelavo steklovin. — Letos šteje Bosna že 9 kompanij samih domačih t. j. bosenskih in hercegovinskih vojakov, poveljniki pa se vč. da so jim še avstrijski častniki. — Slavnosti o 200letnici rešenja Bude iz turške oblasti so bile od dne 1. septembra naprej velike in se red ob njih ni nikjer kalil, za-nj so skrbeli mladi plemiči in dijaki iz vseučilišča. S tem so zadnji nekaj popravili, kar so se bili poprej zagrešili, ko so bili proti c. kr. vojski uni krik zagnali.

Vnanje države. Bolgarski knez se je zadnji petek vrnil v Sofijo ter ga je ljudstvo, kakor se piše, z velicim navdušenjem vzprejelo. Vojaki, ki so se bili zoper njega uprli, vzeli so prebivalcem še 100.000 frankov ter se potegnili v Breznik ali za par dni so se že udali. Moštvo se, pravijo, ne bode nič izgodilo, pač pa se častniki postavijo pred vojno sodbo. Kakor se sliši, bode knez pomilostil upornike, nekaj teh je že prostih, na pr. Cankov, Karavelov in dr. Ali bode pa knez ostal v Sofiji ali pa se odpovedal vladi, je več ko dvomljivo. Ruski car mu je odpisal ostro in iz tega se sodi, da se Rusija ne misli s knezom sprijazniti. Brez Rusije pa se knez ne more obdržati v deželi, v kateri je mogoče, kar je sam v teh dneh doživel. — Lehko se ve, da se pri Rusih sedaj govori in piše le o bolgarskih zadevah in se je pri njih hudo zamerila Avstrija, ker je bilo poljsko ljudstvo bolgarskega kneza prijazno vzprejelo. No vojske pa še vsled tega že ne bo. — Bismark se dela, kakor da bi ga nič ne skrbelo, kar se je godilo pri Bolgarih. V resnici pa, menimo, ni tako, boji se samo v zameru priti pri Rusih, katerih mu je treba, ako še pride kedaj do vojske med Nemci in Francozi. Na oko bode tedaj pustil Rusom gledé Bolgarov proste roke, na tihem pa bode storil, kar bode njemu dopadlo. To pa vedó tudi Rusi in zato še ne bode kmalu konec bolgarskih homatij. — Anglija stoji za kneza Aleksandra, to pa menda bolj iz sovražtva do Rusov, kakor pa iz ljubezni do pravice. — Preglavico dela Angliji vojska v Birmi, le-ta jim je že veliko vojakov, pa še več denarja požrla in ni še videti, da je bode v kratkem konec. Jeseni mislijo poslati novih 30.000 vojakov na ono bojišče, na katerem se že tepó celih 6 let. — Francozi pa zopet rožljajo z orožjem proti Nemcem in Bismark rad kaže svojim Nemcem na to rožljanje, boji se pa jih še za sedaj menda le malo. — Sv. Oče so poslali lepo pismo ogerskim škofom, ki govori o spominu na rešitev Bude. — K njim pride te dni kitajski poslanec, da končno določi, kdo da pride za njih poslanca v Kitajsko. — Italijanska vlada javlja, da bojda nima uzroka mešati se v bolgarske zadeve ter hoče podpirati le druge velevlasti v to, da se ohrani mir. — V Ulcinju so našli bogate sklade premoga; ako je resnica, bode to velika sreča za Italijo, ki trpi pomanjkanje kurila. — Pri potresu po Meseniji je bilo več tisoč ljudi ranjenih in škoda se ceni do 20 milijonov. — V Pensylvaniji gradé železnico in je tam več avstrijskih, posebno ogerskih delalcev na delu. Uni dan pa so neki zločini iz hudobije užgali koč, v kateri je prenočilo 9 taci delalcev. Vseh 9 je zgorelo.